

Ο ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ, Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ..ΠΑΡΑΔΙΔΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΙΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΥΛΟΥΣ!!!

Γράφει ο Νικόλαος Λ. Μωραΐτης. Ph.D.

Όλοι οι Ορθόδοξοι χριστιανοί πληροφορηθήκαμε και ανατριχιάζουμε με την θλιβερή είδηση βόμβα: Η μετατροπή του Μέγα Ορθόδοξου Ιερού Ναού, Αγία Σοφία, της Ρωμιοσύνης, και της Ορθόδοξης Χριστιανοσύνης, στην Κωνσταντινούπολη, σε Μουσουλμανικό τζαμί!! Απίστευτο!! Ημέρα ντροπής και πένθους η ιεροσυλία για τον Χριστιανισμό.

Μέσα από αυτόν τον Ναό πέρασαν όλοι οι Οικουμενικοί Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως και Νέας Ρώμης. Ποιμένες Ποιμένων, Αρχιερείς Αρχιερέων. Ισάξιοι των Προκατόχων Τους, όπως του Γρηγορίου του Θεολόγου, του Ιωάννου του Χρυσοστόμου και του Γρηγορίου του Ε!. Περίσεμνοι, νουνεχείς, περιεσκεμμένοι, χριστοβίωτοι. Έτσι τους χαρακτήρισαν, όσοι Τους γνώρισαν.

Αναντίρρητα, η αγγελία για την Τουρκική ιεροσυλία εις βάρος του Ναού της Αγίας του Θεού Σοφίας, σαν ημέρα πένθους για την Ορθοδοξία, συνθλίβει βαθύτατα όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς. Εκεί που συλλειτουργούσαν οι μεγάλοι Πατριάρχες μας. Τα στηρίγματα του Ελληνικού Γένους και της

Ορθόδοξης πνευματικότητας. Οι Υπέρμαχοι και πρωταθλητές των θρησκευτικών ελευθεριών και της Ειρήνης. Εκεί μέσα στην Αγία Σοφία οι Πατριάρχες έφεραν σε αίσιο πέρας το Αποστολικό και Ποιμαντικό Τους έργο, στα εκατομμύρια των Ορθοδόξων Χριστιανών ανά τον κόσμο, γιατί πάντοτε είχαν γνώμονα βασικό την παραγγελία του Αποστόλου Παύλου: «**την Αγάπη**».

Οι μεγάλοι αυτοί Πατριάρχες, κατά την μακροχρόνια διάρκεια της δουλείας υπάκουσαν στον κανόνα αυτόν της εμμονής στη θρησκεία και στα πάτρια. Διότι τα γεγονότα του Σεπτέμβρη 1955 δεν αποτελούσαν πρωτοφανή εμπειρία του Πατριάρχη και των πιστών της Πόλης, αλλά αποτελούσαν τον τελευταίο και πιο πρόσθετο διωγμό, διωγμό που εγκαινιάστηκε με την πόρθηση της ίδιας της Πόλης το 1453, που ο πορθητής διέταξε την τριήμερη λεηλασία της πρωτεύουσας της Ορθοδοξίας.

Πέρασε η θύελλα της καταστροφής, της σφαγής, της αιχμαλωσίας των πιστών, η βεβήλωση των ιερών, και ο πρώτος Πατριάρχης συμμαζέψε το απομείναν ποίμνιο γύρω του σε σωτήρια προσπάθεια να το σώσει. Ο μεγάλος αυτός Πατριάρχης, ο Γεννάδιος Σχολάριος, είναι ο Σωτήρας της Εκκλησίας και ο δεύτερος Πατέρας του Γένους. Και είναι στη σειρά αυτή των μεγάλων Πατριαρχών των σωτήρων του Γένους, που οι σημερινοί Πατριάρχες συνεχίζουν τη λαμπρά παράδοση.

Είναι γεγονός, ότι ο θρύλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως άρχισε με τον Ιδρυτή του Απόστολου Ανδρέα το 35 μ.Χ., και συνεχίζεται με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, μέχρι σήμερα, το 2020 μ.Χ.! Καμμιά εξουσία επί της Γης κοσμική και εκκλησιαστική, δεν έμεινε χωρίς να καταρρεύσει. Μόνο ο θεσμός του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως συνεχίζεται, αδιάκοπα, κάτω από τις πιο αντίξοες συνθήκες. Και όταν στις 29 Μαΐου 1453, καταλύθηκε η Ελληνική Βυζαντινή Αυτοκρατορία από τους Οθωμανούς Τούρκους, και έπαψε ο Θεσμός της Αυτοκρατορίας, ύστερα από ιστορία 1000 χρόνων, τα ηνία του Γένους ανέλαβε ο Πατριάρχης και λυτρωθήκαμε! Διαφορετικά, θα χανόμασταν σαν Έθνος. Βαριά η κληρονομιά μας και μεγάλο το εθνικό μας χρέος. Γι' αυτό και ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο συνεχιστής των οραμάτων του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας, χρήζει κάθε συμπαράστασης και υποστήριξης. Αναμφισβήτητα είναι ο Πανάξιος ηγέτης του ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.

Το Φανάρι έχει μεγίστη σημασία στον τομέα της πνευματικότητας, και στην Παιδεία όλου του κόσμου, όπως και στους τομείς της πνευματικής και κοινωνικής ζωής των Ελλήνων Ορθοδόξων των απανταχού, και όλων των χριστιανικών λαών. Η μακροχρόνια παράδοση της Ορθοδόξου Εκκλησίας ήταν, είναι και παραμένει λόγια και συμπεριλαμβάνει την Παιδεία, τα Γράμματα και την Επιστήμη. Ο Μέγας Βασίλειος, ο Γρηγόριος, ο Ναζιανζός, ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός, συνέδεσαν τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, την θαυμάσια αρχαία λογοτεχνία των Ελλήνων, την πλούσια φιλοσοφία τους με τα νεότερα Χριστιανικά διδάγματα, και στη σκέψη τους συγχωνεύθηκαν η θύραθεν παιδεία και η ημετέρα παιδεία. Ο μεγάλος Πατριάρχης Φώτιος, έσωσε τα αρχαία γράμματα από την λήθη και τον εξαφανισμό. Άλλοι μεγάλοι Πατριάρχες, όπως ο Γρηγόριος ο Κύπριος και ο Γεννάδιος Σχολάριος κατείχαν και τις δυο Παιδείες, δηλαδή την Αρχαία και την Χριστιανική, και με τον τρόπο αυτό δημιουργήθηκε στην Ορθόδοξη Εκκλησία η παράδοση αυτή η λαμπρή, που σήμερα ονομάζεται Χριστιανικός Ανθρωπισμός. Οι Πατριάρχες δημιούργησαν τη διάσημη Πατριαρχική ακαδημία και επί Τουρκοκρατίας προστάτευσαν την παιδεία του γένους κάτω από αντίξοες καταστάσεις και σε περιβάλλον εχθρικό και ανελεύθερο.

Στο Φανάρι, τα ιερά πρόσωπα των Πατριαρχών ακτινοβολούσαν και ακτινοβολούν την ατράνταχτη επιμονή και αφοσίωση στην παιδεία, τα γράμματα, τη σοφία και την Ορθόδοξη πνευματικότητα που βρίσκουμε σε ολόκληρη τη μακρινή σειρά των Πατριαρχών που δεν άφησε ποτέ να κλονιστούν, να καταστραφούν, και να εξαφανιστούν τα ελληνικά γράμματα. Τα Ελληνικά Γράμματα αποτελούν το μεγαλείο του Δυτικού κόσμου, διότι ιστορικώς ήταν η μητέρα των γραμμάτων, της φιλοσοφίας, της ιατρικής, των θετικών επιστημών όλου του Ευρωπαϊκού Κόσμου, τόσο της Δυτικής Ευρώπης, όσο και της Ανατολικής Σλαβικής. Ακόμα και ο Ισλαμιστικός κόσμος άντλησε βαθιά και πήρε πολλά στοιχεία του ακμαίου μεσαιωνικού Ισλαμικού πολιτισμού από τον Ελληνικό.

«Σημαίνει κι η Αγία Σοφία, το Μέγα Μοναστήρι. Με 400 σήμαντρα και 62 καμπάνες. Κάθε καμπάνα και παππός. Κάθε παππός και διάκος». Έτσι λέγει η λαϊκή και η αλάνθαστη μούσα για την πτώση της Κωνσταντινούπολεως. Έτσι ακριβώς η Αγία Σοφία σημαίνει που από εκκλησία του Χριστού την κάνουν οι Τούρκοι τζαμί. Η θρυλική αυτή Εκκλησιά. Το μεγάλο αυτό

εθνικό σύμβολο του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας. Η πηγή του ανεσπέρου Φωτός και του Ελληνικού Γένους.

Ας είναι όμως. Η Παρασκευή 24 Ιουλίου το 2020 θα είναι πένθους με την βεβήλωση της Ιερότητας Του Ναού Αγίας Σοφίας που θα την σημάνει το απόρθητο θρυλικό Φανάρι, με τους εναπομένοντες Γέροντες, στα πέρατα της οικουμένης. Στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, γιατί δεν γίνεται αλλιώς. Αυτό διδάσκει και επιτάσσει η εθνική μας παράδοση: Να το μάθει όλος ο ντουιιάς, ότι η Αγιά Σοφιά αυτό το πνευματικό Πάνθεο βεβηλώθηκε. Το διαλαλεί το Οικουμενικό Πατριαρχείο μαζί με την Βασιλεύουσα των Πόλεων, την ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ, κατά τα ειωθότα, αλλά και με τον απόηχο στ' αυτιά όλων των Ορθοδόξων και Ελλήνων: «Πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δικό μας Θα 'νε !!»

Συνεπώς, με αυτή την ιεροσυλία, ταράσσονται και πάλι τα νερά του Βοσπόρου και η θάλασσα του Μαρμαρά σαλεύει. Ο Ελλήσποντος ορθώνεται κι' αγναντεύει την Πόλη. Μια αέναη παράδοση για τους 270 Πατριάρχες μας, από το 35-2016 μ.Χ., ανά τους αιώνες των αιώνων, παρά τα 537 χρόνια τουρκικής συνεχιζόμενης κατοχής- αλλά προσωρινός- από την επάρατη εκείνη αποφράδα ημέρα του Ελληνικού Γένους, της 29ης Μαΐου 1453. Με το Βόσπορο, το Μαρμαρά και τον Ελλήσποντο, να θρηθούν και τα παράλια του Εύξεινου Πόντου και της Μικράς Ασίας, κι όλες οι γωνιές της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Αναντίρρητα, βαθύς ο πόνος και το πένθος των Ορθοδόξων και του Ελληνισμού, όπου Γης, για το σημερινό γεγονός, αλλά και μεγάλα τα μηνύματα από το θρυλικό και άγρυπνο Φανάρι, τον φύλακα αυτό της Κιβωτού τιλμαφεστέρων, ιεροτέρων και ενδοξοτέρων παραδόσεων του Ελληνικού Έθνους. Ένας χώρος εδώ και πάνω από 6 χιλιάδες χρόνια καταυγάζει στην ανθρωπότητα και στον πολιτισμό της το αθάνατο Ορθόδοξο και Ελληνικό Πνεύμα. Από τα οποία, τα 2 χιλιάδες χρόνια είναι εμπλουτισμένα με τη δόξα και το μεγαλείο του Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού που με τόση υπομονή και καρτερικότητα ο αθάνατος Οικουμενικός Θρόνος, η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, μεταλαμπαδεύει από γενιά σε γενιά. Σ' αυτόν τον ιερό και αμόλυντο χώρο η σημερινή Τουρκία – ποδοπατώντας τον ανάξια και παράνομα – κατασκευάζει τον δικό της «αθεϊσμό», αμαυρώνοντας ήθη, παραδόσεις, έθιμα, αλλά και αυτήν την ιστορία!! Ποτέ άλλοτε

κατακτητής επί της Γης δεν το αποτόλμησε αυτό, αλλά σεβάστηκε ό,τι κατέλαβε. Θα έλθει, όμως, καιρός που η Τουρκία θα πληρώσει γι' αυτά της τα «έργα».

Τι πένθος θα λάβουν ακόμη και τα θρυλικά άγια μνήματα της Κωνσταντινουπόλεως, όπου αναπαύεται όλη η χορεία των Πατριαρχών, Αρχιερέων και Ελλήνων αυτοκρατόρων του Βυζαντίου. Εκεί «ένθα ούκ έστι πόνος, ού λύπη, ού στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος», όπως επιγραμματικά λέγει ο Υμνωδός της Εκκλησίας μας, που τόσο πιστά και αφοσιωμένα υπηρέτησαν παιδιόθεν μέχρι τέλους. Καθ' όλα άξιοι!! Ο Τάφος Τους καθοδηγεί, σαν άσβεστη λαμπάδα και τις σημερινές γενιές και αυτές που θα έλθουν, απόλυτα προσηλωμένες στα πεπρωμένα της Ελληνικής Φυλής και των Ελληνοχριστιανικών μας παραδόσεων, αξιών και μεγαλείων.

Αυτά τα γράφουμε σαν ελάχιστη ένδειξη φόρου τιμής και ευγνωμοσύνης, στους μεγάλους Αυτούς Εκκλησιαστικούς Άνδρες, που τόσα πολλά πρόσφεραν στο Γένος των Ελλήνων και στην Εκκλησία από τον κατεχόμενο από τους Τούρκους Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως.

Όπως προκύπτει, ο παγκόσμιος Ιερός ναός της Αγίας Σοφίας, χτισμένος τον 4ον αιώνα, σαν πρώτος καθολικός καθεδρικός ναός, βεβηλώνεται από τους ισλαμιστές μετατρέποντάς τον σε τζαμί. Αυτές είναι οι ορδές της Ασίας και του σύγχρονου Αττίλα. Για να επιβεβαιωθεί πολλάκις το λεχθέν στην ιστορία: «Αυτοί είναι οι Τούρκοι».

Συνεπώς, τώρα εναπόκειται σε μας εδώ στους Έλληνες της Ελλάδας και της Υπόλοιπης Διασποράς, να αξιολογήσουμε σωστά και γρήγορα τους πολύτιμους εθνικούς και πνευματικούς καρπούς αυτής της κληρονομιάς, ότι ο σημερινός ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ είναι αντάξιος των προγόνων του, των παρακαταθηκών του, του Βυζαντίου και της βαριάς Ελληνικής κληρονομιάς. Όσοι ιμάμηδες και να διαβάζουν το κοράνι μέσα στον Ορθόδοξο ναό μας, η Αγία Σοφία θα καθοδηγεί, σαν άσβεστη λαμπάδα και τις σημερινές γενιές και αυτές που θα έλθουν απόλυτα προσηλωμένες στα πεπρωμένα της Ελληνικής Φυλής και των Ελληνοχριστιανικών παραδόσεων, αξιών και μεγαλείων.

Δεν γνωρίζουμε τι έχει ορίσει ο Θεός για την επίγεια Αγία-Σοφιά. «Ανεξερεύνητες οι βουλές του Θεού. Ταιριάζει στο σημείο αυτό να πούμε το λόγο του Κυρίου: «Η σάρξ δεν ωφελεί τίποτα, το Άγιον Πνεύμα είναι εκείνο που

ζωοποιεί». «Σαν ορθόδοξοι καλούμεθα να εγκολπωθούμε και να κρατήσουμε αυτό το ζωοποιό πνεύμα».

Ενώπιον και υπεράνω της προσβολής των οσίων και των ιερών, στέκει το Φανάρι, του οποίου το φως είναι σωτήριο. Το πνεύμα της Αγιά-Σοφιάς θα συνεχίζει αναλλοίωτο να ζει στην Αγία μας Εκκλησία. Το θεανθρωποκεντρικό πνεύμα, που δημιούργησε την Αγιά-Σοφιά, θα ζει στην Εκκλησία μας και μετά την σημερινή ημέρα. Ο Σταυρός της που λυτρώθηκαν οι πιστοί, ο Τρούλος της, ως μικρογραφία του ουρανού, όλος αυτός ο Επίγειος ουρανός μας αφήνει μηνύματα.

Ο μεγάλος Συμεών, Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης στον 14ο αιώνα, σε εποχή που οι Οθωμανοί κατέστρεψαν και πολιορκούσαν την περιφέρεια της Θεσσαλονίκης και την πόλη την ίδια, παρότρυνε το ποίμνιο να μιμηθεί το παράδειγμα της Κωνσταντινούπολης και να μην παραδοθούν στους εχθρούς.

Το κήρυγμα του Συμεών είναι σαφές. Τα σημερινά γεγονότα μαρτυρούν, προβληματίζουν και βοούν: Οθωμανισμός και Ισλαμισμός κίνδυνος του Γένους.

Νικόλαος Λ. Μωραΐτης. Ph.D
Διεθνείς Σχέσεις, Συγκριτική πολιτική,
Εξωτερική Πολιτική των ΗΠΑ, Παγκόσμια πολιτική.
Καλιφόρνια, U.S.A. 2020
Member of International Hellenic Association (USA)

INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION

Πηγή : <https://professors-phds.com/>